

Cartes

Preguntes a Josep López de Lerma

Francesc A. Picas. La Jonquera.

El distingit comentarista polític Josep López de Lerma setmanalment manifesta que la legalitat està en el respecte a les lleis. Que democràcia i Llei són inseparables. Els catalans desitgen manifestar en un referèndum la forma que voldrien ser governants políticament, però el Tribunal Constitucional no els permet votar per manifestar-ho. Els catalans no poden canviar les lleis ni la Constitució en el Parlament de Madrid. Són minoria i topen amb una majoria negativa.

Senyor López de Lerma; vostè que és acreditat en qüestions jurídiques i té una gran experiència política, ens agradaria saber la seva opinió si els catalans tenen o no tenen raó de voler demostrar la seva voluntat política. Què han de fer per ser escoltats? Apelar a la Unió Europea o als Drets Humans? O callar, com uns bons minyons?

Els catalans es considerarien també espanyols si se'ls permetés administrar la seva pròpia economia. Si el Govern català dintre d'Espanya tingués la mateixa altura política que el Govern de Madrid. Si els catalans poguessin organitzar les seves diverses estructures. Si la llengua catalana fos l'única llengua oficial a Catalunya, i el castellà, llengua suplementària. Si les lleis del Parlament de Madrid per ser vigents a Catalunya haguessin de ser aprovades posteriorment pel Parlament català. Si el Rei espanyol fos considerat Virrei de Catalunya.

Penalitzar

els de sempre

ANNA M. GUILLÉN PARDO. girona.

Com a persona amb discapacitat sempre he tingut clar que, com qualsevol, si volia una cosa, me l'havia de guanyar, així que, amb l'esforç dels meus pares i el meu, treballant quan podia i del que podia i estalviant, he arribat a tenir un pis lliure de càrregues i un petit compte bancari, o sigui, he fet de formigueta. Ara, quan ja em faig gran i més dependent i començo a necessitar els serveis socials, el Govern de la Generalitat (que Déu el beneeixi amb molts vots) es treu de la màniga el copagament.

Primer de tot, per fer un petit incís, si jo demà demanés plaça a una residència pública, ho tindria francament complicat perquè el Departament de Benestar fa dos anys que té tancat l'accés. Però, si ja visqués en una d'aquestes residències, si fins ara havia pagat amb la meua pensió i em deixaven 130 € per passar al mes, des d'ara la Generalitat (Déu la beneeixi) em cobrarà el 3% anual del valor del meu pis i el mateix dels meus estalvis (i pitjor, si hagués cobrat una indemnització per un accident, també tirarien d'això), o sigui que ara em castiguen per treballar, era millor haver estat una cigala.

Senyors governants, el nostre col·lectiu no és el que té comptes a Andorra o a Suïssa, no tenim targetes negres, no prevariquem des de la cadira de rodes, no cobràvem ERE falsos, aleshores, per què sempre rebem? No ho sé, jo ja m'estic començant a plantejar viure la vida boja, total...

Megaenquesta aigualida

Joan Boronat Lecha. blanes.

No em sorprendrà gens com acabi o deixi d'acabar el projecte de consulta el 9-N, com tampoc em va sorprendre

el cas Pujol, amb els polítics no se sap mai. Ja preveia, fa gairebé dos anys, en cartes a aquest diari el que podria passar. (Independència 16.11.12 i Diferents maneres d'enganyar 22.11.13)

Per una altra banda, felicito els membres de l'ANC per la fantàstica feina que estan fent; per l'organització tan acurada de les últimes tres diades i altres actes en relació al procés d'independència. Tot i que també he de dir que trobo la «megaenquesta» una mica aigualida. Jo faria les preguntes de la següent manera:

1.– Li sembla que s'haurien de regular els sous dels polítics, l'acumulació de càrrecs, evitar la corrupció i exigir transparència per poder gastar els diners millorant les infraestructures (carreteres, transport públic, aeroport...), millorar els serveis de l'estat del benestar (educació, sanitat, pensions...), blindar el sistema sanitari públic i millorar l'ensenyament i tot el sistema universitari? (Sí (No.

2.– Creu que s'haurien d'abaixar els impostos als més pobres i apujar-los als més rics? (Sí (No.

3.– Pensa que és impossible garantir un habitatge digne per tothom si no es controla la superpoblació mundial? (Sí (No.

Aquestes preguntes serien adients per fer-les a qualsevol país, i si les respostes fossin favorables i es possessin en pràctica, encara podríem salvar el món. Mentre la salvació del món no arriba, que els polítics catalans deixin de pensar en ells mateixos, facin la consulta sobre la independència de Catalunya en l'àmbit parlamentari, i si el resultat fos favorable, que facin la DUI; si sortís desfavorable, suposo que a les pròximes eleccions canviaríem de polítics.

Els maons
de la societat

Valentín Abelenda Carrillo. salt.

El papa Francesc defineix la família com «els maons de la societat». Era en la primera ocasió en què celebrava el sagrament del matrimoni des que va ser elegit. El Papa va oficiar (14/09/14) per primera vegada a la Basílica de Sant Pere el matrimoni de 20 parelles, entre les quals es trobaven algunes que ja vivien juntes i fins i tot tenen fills. El fet que hagi casat a nuvis allunyats de l'«ortodòxia» és vist per observadors vaticans com una prova de la seva defensa d'una Església «misericordiosa».

En la seva homilia, el Sant Pare va assegurar que la família és el primer lloc on es formen les persones i els «maons de la societat». A més, el pontífex ha defensat que és «incalculable» la força, la càrrega d'humilitat i l'ajuda recíproca d'una família. També durant l'homilia, el Papa ha explicat que «és normal que els esposos es barallin sempre» però que no cal «acabar mai el dia sense haver fet les paus». «És suficient un petit gest i així es continua a caminar», va comentar en una basílica de Sant Pere ocupada pels familiars de les 20 parelles de nuvis que el Pontífex unia.

Va recalcar, a més, que «el matrimoni no és una ficció» sinó que es tracta del «sagrament de l'amor». I va advertir que el matrimoni no és un «camí llis» sinó «difícil» i «amb conflictes» en reconèixer que hi ha parelles que senten la temptació d'«abandonar el camí», que «no suporten el viatge de vida conjugal i familiar» i «perden el gust del matrimoni», alhora que els va assegurar que «l'amor de Crist pot restituir als esposos l'alegria de caminar junts». Recordo que aquest dies s'està desenvolupant el sínodo de la família.

Les fotografies que il·lustren el reportatge «Tot un senyor» del suplement Dominical d'avui procedeixen del fons Diari de Girona del Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CRDI) de l'Ajuntament de Girona.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/10/19/cartes/692887.html?utm_source=rss